

ת"פ 23525/07/21 - מדינת ישראל נגד מירה נבלביץ

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 23525-07-21 מדינת ישראל נ' נבלביץ(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשמת
מירה נבלביץ (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד עינב איטסקו-גולד, פרקליטות מחוז חיפה פלילי

בשם הנאשמת: עו"ד מיכאל כרמל

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, בין הנאשמת למתלוננת קיימת היכרות מוקדמת, כאשר הנאשמת השתמשה בסמים אותם קיבלה מהמתלוננת. ביום 25.06.21, בסמוך לשעה 01:00, הגיעה הנאשמת אל דירתה של המתלוננת לצורך קבלת סם מסוכן מהמתלוננת וצריכתו במקום. לאחר מכן, עזבה הנאשמת את הדירה. בסמוך לשעה 06:00, הגיעה הנאשמת אל הדירה בשנית. זמן קצר לאחר מכן, במהלך שימוש משותף בסם מסוכן, התגלע ויכוח בין השתיים במהלכו תפסה הנאשמת סכין, הניפה אותה לעבר המתלוננת ודקרה אותה מספר פעמים בצווארה, באגן הירכיים, בבטנה התחתונה ובידיה. בשלב מסוים, הניחה הנאשמת את ידה על פיה של המתלוננת כדי למנוע ממנה להמשיך לצעוק וגרמה לה לחבלה חמורה. בהמשך עזבה הנאשמת את המקום כשהסכין בידה, ולאחר מכן פנתה למוקד מד"א והזעיקה את כוחות ההצלה. הנאשמת השליכה את הסכין וכן השליכה את בגדיה ונעליה המגואלים בדם בפח אשפה, זאת בכוונה להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין.

כתוצאה ממעשי הנאשמת, נגרמו למתלוננת חתך בצוואר קדמי עם דימום באורך של 1.5 ס"מ שנסגר באמצעות שני תפרים; 2 חתכים באגן משמאל בסמוך לירך; חתך אחד בבטן הימנית התחתונה; 2 חתכים בכף יד שמאל; וחתך במרפק. החתכים בירך ובמרפק נסגרו עם סיכות. המתלוננת פונתה לבית החולים באמבולנס, ואושפזה למשך 3 ימים.

טיעוני המאשימה

עמוד 1

3. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין 3-5 שנות מאסר בפועל וביקשה למקם את עונשה של הנאשמת באמצע המתחם. בנוסף, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשמת מאסר על תנאי וכן לחייבה בתשלום פיצוי כספי לטובת המתלוננת.

4. נטען שהערכים החברתיים שנפגעו במעשי הנאשמת הינם קדושת חיי אדם ושלמות הגוף, כאשר רק במזל מעשי הנאשמת, ובפרט החתך בצווארה של המתלוננת, לא הסתיימו בתוצאה קשה יותר.

5. הוזכרו כנסיבות לחומרא חלקה המוחלט של הנאשמת באירוע, ונטען כי למתלוננת נגרמו חבלות קשות וכי הנזק הפוטנציאלי כתוצאה מחתך בצוואר הוא אף חמור מזה שנגרם בפועל, והיה עלול להוביל לאובדן חיים. נטען כי הנאשמת יכולה להבין את הפסול מעשיה ולהימנע מעשייתם.

6. אוזכרה פסיקה כדלקמן:

- ע"פ 935/14 **איגור אוסטרוביץ נ' מדינת ישראל** (30.11.14), שם הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו והושתו עליו 50 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם בשל חומרת המעשה.

- ת"פ (ת"א) 26425-03-15 **מדינת ישראל נ' בן עמי** (26.11.15), שם דובר בנאשם שריסס גז מדמיע לעיני המתלונן, היכה אותו באמצעות אגרוף בחזהו, ולאחר מכן, תקף את המתלונן, יחד עם אחרים, באופן שהפילו אותו לקרקע, בעטו בו וגרמו לו שברים באף ובלסת התחתונה. הנאשם הורשע בביצוע עבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם נעדר הרשעות קודמות אשר שירות המבחן המליץ להטיל עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט קבע מתחם ענישה של 3-5 שנות מאסר בפועל והטיל עליו 3.5 שנות מאסר בפועל.

- ת"פ (חיפה) 16399-05-16 **מדינת ישראל נ' שי חן** (12.2.2017)- דובר בנאשם שהיכה את המתלונן באמצעות מוט מתכת גדול וגרם לו שבר פתוח בשוק רגל שמאל. הנאשם הורשע בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ואיומים. דובר על נאשם שלחובתו שתי הרשעות קודמות. בית המשפט קבע מתחם ענישה של 2-5 שנות מאסר בפועל והטיל עליו 4 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו.

- ת"פ (חיפה) 1066-04-21 **מדינת ישראל נ' אנבאריה** (30.06.22)- דובר בנאשם שדקר את אחיו באמצעות כידון בחזהו. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות על פי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין. בית משפט זה קבע כי מתחם העונש ההולם נמצא בין 3-5 שנות מאסר בפועל וגזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר על תנאי.

7. צוין שלחובת הנאשמת קיימת הרשעה קודמת אחת בעבירת אלימות.

טיעוני הנאשמת

8. נטען שיש להבין את הדינמיקה בין המתלוננת לנאשמת כעולה מהמתואר בכתב האישום, כאשר המתלוננת היא זו שסיפקה סם לנאשמת. נטען להעדר תכנון מקדים לדקירה, כאשר הנאשמת לא הצטיידה מבעוד מועד בסכין. נטען שלא בכדי הכוונה המחמירה שהייתה באישום המקורי ירדה לנוכח מצבה הקוגניטיבי של הנאשמת, אשר צרכה סמים מסוכנים שהמתלוננת סיפקה לה בסמוך לאירוע. נטען שדובר במצב של אובדן שליטה שאומנם אינו נכנס לגדר הגנה בחוק אולם הוביל לתיקון האישום.

9. נטען שאין לבחון רק את מיקום הדקירות, אלא להתחשב גם בתוצאותיהן בפועל וכי הנזק שנגרם משליך על חומרת מתחם הענישה. נטען שאומנם יש דקירה קשה בצוואר, אולם בסופו של דבר החתכים טופלו בצורה שטחית, לא נגרמו נזקים פנימיים ולא תועדה פגיעה חמורה יותר או ארוכת טווח מעבר למפורט בכתב האישום.

10. נטען שבהתאם לאמור בכתב האישום הנאשמת היא זו שהזעיקה עזרה רפואית. נטען כי למרות העובדה שהנאשמת הייתה מכורה לסם וניסתה למלט עצמה מהדין, עדיין גורם האנושיות הוא זה שגרם לה להזעיק טיפול רפואי למתלוננת, ויש לשקלל עובדה זו בעת קביעת מתחם הענישה.

11. נטען שיש לתת משקל להודאתה של הנאשמת ולחיסכון בזמן שיפוטי. הסנגור התייחס לכך שהנאשמת נקייה מסמים כעת. נטען שבין החודשים אוקטובר-מרץ הנאשמת השתלבה במסגרת קהילה טיפולית סגורה, אולם מעידה אחת גרמה להפסקת הטיפול. כן נטען שיש לתת משקל לנסיבות חייה הקשות של הנאשמת, לכך שהיא סבלה מסרטן וכי התגלה בגופה גידול והיא תזדקק לטיפול.

12. הסנגור טען כי בנסיבות התיק מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 4 שנות מאסר. נטען שנוכח נסיבות ביצוע העבירה יש הצדקה למקם את עונשה של הנאשמת בתחתית המתחם. נטען שהרשעתה הקודמת בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש ללא הטלת מאסר בפועל משנת 2015 אינה מצדיקה ענישה מחמירה כאשר הנאשמת לקחה אחריות מלאה על מעשיה ושהתה זמן ארוך במעצר.

13. הסנגור הגיש מכתב מאימה של הנאשמת בו האם ציינה כי הנאשמת סובלת מהתמכרות קשה לסמים וכי מזה חודשים ארוכים הנאשמת נקייה מסם וכן ציינה כי הנאשמת אינה אדם אלים ושמעשיה כמתואר בכתב האישום הם תוצר של התמכרותה לסמים. כן, האם ציינה כי הוריה של הנאשמת מגויסים לסייע בשיקומה.

14. כמו כן, הסנגור הגיש את תסקיר המעצר שהוכן בעניינה לצורך הצגת נתוניה האישיים של הנאשמת. בין היתר תואר בתסקיר רקע פסיכיאטרי של הנאשמת, התמכרות ארוכת שנים לאלכוהול ולסמים מסוגים שונים. כן, תואר כי

הנאשמת חלתה בעבר בסרטן וכיום אותר בגופה גידול טרום סרטני.

15. אוזכרה הפסיקה כדלקמן:

- ת"פ 65436-05-20 **מדינת ישראל נ' לודמר** (10.2.22) - הנאשמת הורשעה במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמורות לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין. הנאשמת חבלה במתלונן באמצעות מספרים וגרמה לחתך עמוק בצווארו, לדקירות במצח ובאוזן ושני חתכים באזור שורש כף היד. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין 28-44 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. עם זאת, חרג בית המשפט ממתחם הענישה מטעמי שיקום והושתו על הנאשמת 18 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 30051-10-20 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (9.12.21) - הנאשם הורשע במסגרת עסקת טיעון בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמורות לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין. דובר שם בקטטה בין נהגים במהלכה הנאשם דקר באמצעותו חפץ חד את המתלונן בידו השמאלית באזור המרפק, באזור הצלעות התחתונות, ודקירה עמוקה במרכז גבו התחתון. המתלונן נזקק לטיפול רפואי. לציין כי גם לנאשם נגרמו חבלות במהלך הקטטה בפרצה במקום במעורבות נוספים. נקבע מתחם הענישה בין 12-36 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה ופיצוי. בפועל נגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 1085-07-21 **מדינת ישראל נ' שימי** (7.7.22) - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמורות לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין. בעקבות ויכוח, הנאשם זרק לעבר המתלונן סכין בעלת להב של 22 סנטימטרים אשר ננעצה בגבו. כתוצאה מכך למתלונן נגרם פצע עמוק בגב, במעבר חזה בטן וחזה אוויר. מתחם הענישה שנקבע הינו בטווח שבין 12-38 חודשי מאסר. על הנאשם הושתו 9 חודשי מאסר בפועל זאת בעקבות חריגה ממתחם הענישה מטעמי שיקום.
- ת"פ 13780-06-19 **מדינת ישראל נ' סדיק** (15.1.20) - הנאשם הורשע במסגרת עסקת טיעון בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמורות לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין. בעקבות ויכוח הנאשם תקף את המתלונן באמצעות חפץ חד וגרם לו חתך עמוק בצוואר ולחתך עמוק ביד ימין. למתלונן נגרם דימום מסיבי בעקבות, שכמעט והוביל למותו. נקבע מתחם ענישה שבין 18-45 חודשים, והושתו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 38126-08-19 **מדינת ישראל נ' עטילה** (7.12.20) - שם הנאשם הורשע במסגרת עסקת טיעון בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמורות לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, ותקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין. הנאשם דקר את המתלונן 6 דקירות בפלג גופו

העליון על רקע ויכוח של מה בכך שהתפתח בכביש 3 דקירות בבית החזה. נקבע מתחם ענישה בין 20-48 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו בפועל 28 חודשי מאסר.

16. הסנגור הוסיף וטען שמערכת בתי הסוהר אינה עוזרת לנשים כפי שהיא עוזרת לגברים. כן, נטען שתנאי המעצר קשים מתנאי המאסר ויש לתת משקל לכך שהנאשמת עצורה במשך תקופה ארוכה וכן לתקופה הארוכה בה הייתה מצויה בקהילה סגורה.

17. נוכח מצבה הכלכלי הקשה של הנאשמת, הסנגור ביקש שכלל שבית המשפט יטיל פיצוי לטובת המתלוננת, תינתן אפשרות לשלמו לאחר תום ריצוי העונש.

עמדת הנאשמת

18. הנאשמת הביעה צער על מעשיה ואמרה ש"בכלא הבינה שזה לא צריך להיות". הנאשמת הביעה רצון לשקם את חייה.

דין

19. הנאשמת הייתה נתונה במעצר בין התאריכים 03.10.21-26.06.21. מיום 03.10.21 ועד ליום 19.03.22 הנאשמת שהתה בתנאי קהילה סגורה אולם נפלטה מהטיפול בעקבות שימוש בסם, לאחריו הסגירה את עצמה למשטרה. החל מיום 19.06.22 ועד היום הנאשמת שוהה במעצר.

20. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת הם שלמות הגוף, הביטחון, שלווה נפש וגופו של האדם. נוכח טיב האירוע וסוג הפגיעות שנגרמו למתלוננת, מדובר בפגיעה משמעותית.

21. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי משקל לעובדה שמדובר בתקיפה שבוצעה באמצעות נשק קר, למספר הבלתי מבוטל של הדקירות שספגה המתלוננת מידי הנאשמת ולמיקומן. יש לשים לב כי פוטנציאל הנזק במקרה זה היה רב בשים לב למיקום של אחת הדקירות בצווארה של המתלוננת. מדובר בתקיפה אשר אירעה על רקע ויכוח שפרץ בין הנאשמת למתלוננת לאחר ששתיהן צרכו יחד סמים. חלקה של הנאשמת בביצוע העבירה הוא בלעדי. לקולא נתתי משקל לכך שהנאשמת הזעיקה עזרה רפואית לאחר האירוע.

22. נוכח האמור, ובהתאם למדיניות הענישה הנוהגת כעולה מהפסיקה שהגישו הצדדים, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 2-4 שנות מאסר בפועל.

23. בכל הנוגע לגזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם, מדובר בנאשמת שלחובתה הרשעה קודמת אחת בעבירת אלימות. כמו כן, למרבה הצער הנאשמת לא הצליחה לשמור על ניקיון מסמים ולדבוק בתוכנית הטיפולית אליה הופנתה במסגרת הקהילה הטיפולית אליה שוחררה במסגרת הליך המעצר, כך שלא ניתן להגיד שמדובר בנאשמת שעברה הליך שיקומי או שיש צפי ברור לשיקומה ושמירת ניקיונה מסמים. לקולא, נתתי משקל להודאתה של הנאשמת, לקיחת האחריות מצידה והחיסכון בזמן שיפוטי. כמו כן, שקלתי את נסיבות חייה של הנאשמת וכן את מצבה הבריאותי.

24. בהתאם לאמור מצאתי למקם את עונשה של הנאשמת בחלקו האמצעי-תחתון של המתחם שנקבע.

25. על כן אני מטיל עונשים כדלקמן:

- 30 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרה של הנאשמת.
- מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, משך 3 שנים מיום שחרורה, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשמת תבצע עבירות אלימות מסוג פשע.
- פיצוי כספי למתלוננת בסך 2,500 ₪ שישולם עד ליום 1.4.23.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשפ"ג, 24 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.